

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

1

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

מערער עזבון המנוח פיינגולד משה ז"ל
ע"י ב"כ עוה"ד רם יולוס ו/או אריק ליס מפרקליטות מחוז

נגד

משיב פקיד שומה תל אביב 3
ע"י ב"כ עוה"ד ניר וילנר ו/או אריק ליס מפרקליטות מחוז
ת"א (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

לפניי ערעור על שומה שקבע המשיב בצו למערער לשנת המס 2003. בשומה סירב המשיב להכיר
בהפסד הון בגין חילוט ערבות שנתן המערער לחברה שבשליטתו.

6

7

8

רקע עובדתי

1. המנוח פיינגולד משה (אשר יקרא להלן "המערער") היה בעל המניות והנישום המייצג בחברה
המשפחתית "הרץ פיינגולד ובנו בע"מ" (להלן: "החברה"). לאורך השנים משך המערער כספים מן
החברה שנרשמו בספרי החברה כיתרת חובה של בעל המניות. לפי דוחותיה הכספיים של החברה
לשנת 1999 עמד החוב למערער ביום 31.12.1999 על סך 568,382 ₪. בנוסף, נרשמה בספרי החברה
יתרת חובה בסך 1,604,022 ₪ בגין כספים שהועברו לידי חברת "משה ואורה פיינגולד בע"מ" (להלן:
"חברת האחות"), גם היא חברה בבעלות המערער.

14

15

2. החברה לא הגישה למשיב דוחות כספיים לשנים 2000 – 2001, והגישה דוחות כספיים לא
מבוקרים לשנים 2002 – 2003. חברת האחות מעולם לא הגישה דוחות כספיים.

17

18

3. לצורך העמדת אשראי מידי בנק הפועלים בע"מ (להלן: "הבנק") לטובת החברה, חתם המערער
על ערבות אישית לחובות החברה לזכות הבנק. לנוכח הערבות שיעבד המערער לטובת הבנק נכס
מקרקעין בבעלותו האישית, הידוע כגוש 7108, חלקה 20 (להלן: "המקרקעין").

20

21

4. ברבות השנים נקלעה החברה לקשיים כלכליים, והמערער נדרש למכור את המקרקעין לשם כיסוי
התחייבויות החברה כלפי הבנק. לצורך כך, מינה הבנק את עו"ד שלמה ובר ככונס נכסים על זכויות
המערער במקרקעין. ביום 2.2.2003 אישר ראש ההוצל"פ את מכירת המקרקעין בתמורה לסך של
\$650,000, בתוספת מע"מ.

23

24

5. ביום 24.1.2005 הגיש המערער דוח אישי לשנת המס 2003, במסגרתו דיווח על רווח הון בגין
מכירת המקרקעין. ביום 8.3.2005 פנה המערער למשיב, באמצעות עו"ד שלמה ובר, בבקשה לתקן

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

1 את הדוח שהוגש. בדוח המתוקן ביקש המערער שיוכר לו הפסד הון בגין חילוט הערבות בסך
2 2,695,840 ש"ח, לפי ההלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בע"א 14/85 פקיד שומה חיפה נ'
3 זיסו גולדשטיין, פ"ד מא(1) 835 (להלן **הלכת זיסו גולדשטיין**). המערער ביקש לקזז את הפסד ההון
4 מחילוט הערבות כנגד רווח ההון ממכירת המקרקעין, בהתאם לסעיף 92(א) לפקודת מס הכנסה
5 (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**").

6
7 6. המשיב סירב להכיר בהפסד ההון בגין חילוט הערבות. לגישתו, התשלום שביצע המערער לטובת
8 החברה בגין חילוט הערבות קוזז כנגד חובו לחברה ולכן לא נוצר למערער חיסרון כיס המצדיק
9 הכרה בהפסד הון. מאחר שלא הוגשו דוחותיה הכספיים של החברה מאז שנת 1999, המשיב לא יכול
10 היה לאמת את יתרת החוב של המערער כלפי החברה ולפיכך דחה את דיווח המערער על הפסד הון.

גדר המחלוקת

11
12 7. השאלה הראשונה שבמחלוקת היא שאלה משפטית. האם בדין קבע המשיב כי אין להכיר בהפסד
13 מחילוט הערבות, מאחר שלא הוגשו לו הדוחות הכספיים המבוקרים של החברה המוכיחים כי לא
14 קיים למערער חוב כלפי החברה. לטענת המערער, פקיד השומה אינו יכול לקבוע כי בוצע קיזוז של
15 חוב המערער, מאחר שקיזוז חובות הינו פעולה רצונית שבין הצדדים, וכן במקרה דנן מתוקף דיני
16 חדלות הפירעון לא ניתן היה לבצע את הקיזוז הנטען, ולכן אין לקבוע לעניין השומה כי בוצע קיזוז.

17
18 8. השאלה השנייה שבמחלוקת היא שאלה עובדתית. מהו גובה חוב המערער לחברה בשנת 2003,
19 שבה מומשה הערבות ונמכר המקרקעין. לטענת המערער, אין לייחס לו את החוב של החברה לחברת
20 האחות, וכן במהלך השנים 1999 – 2003 מכרו המערער ומשפחתו נכסים אשר תמורתם שימשה
21 להקטנת חובם כלפי החברה.

טענות הצדדים

22
23 9. המערער טוען כי ייחוס חוב חברת האחות למערער לא הוזכר בנימוקי השומה, וכי מדובר בניסיון
24 של המשיב לבצע הרמת מסך שלא כדין. עוד טועם המערער כי המשיב לא הוכיח כי הכספים
25 שהועברו לחברה האחות הועברו לחזקת המערער כפי שנטען. לטענת המערער, הכספים שהועברו
26 לחברת האחות שימשו לרכישת נכס מקרקעין בפארק ראם, ולכן לפחות חלק מהכספים שהועברו
27 לחברת האחות לצורך כך בהכרח לא הגיעו לכיסו של המערער. בשנת 2003 נמכר הנכס בפארק ראם
28 והתמורה הועברה לחברה והקטינה את יתרת החוב.

29
30 10. המערער טוען כי חובו כלפי החברה נפרע במלואו במהלך שנת 2000. בשנה זו מכרה בתו של
31 המערער חנות בבני ברק (להלן: "**החנות**"), והתמורה בגין המכירה הופקדה בחשבון החברה כנגד
32 הפחתת חובו של המערער. לטענת המערער, החל ממועד זה הוא למעשה היה ביתרת זכות. המערער
33 טוען כי מאז אותו מועד לא הוגדלה יתרת החובה שלו, שכן לא בוצעו משיכות נוספות של מזומנים
34
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

- 1 על ידיו, כפי שעולה מעדויות עדי המערער ומדפי הבנק של החברה שהוגשו למשיב ולבית המשפט
2 (דפי הבנק לשנים 2000 – 2007 סומנו מש/3).
- 3
- 4 11. המערער טוען כי אין להתנות את ההכרה בהפסד מחילוט הערבות בהגשת דוחות כספיים על ידי
5 החברה, בעיקר כאשר החברה היא חדלת פירעון ואינה יכולה לעמוד במעמסה הכלכלית של הגשת
6 דוחות כספיים. משעה שהגיש המערער את דפי הבנק והוכיח למשיב כי לא קיימת לו יתרת חובה
7 בספרי החברה, אין להתעקש באופן דווקני על הגשת דוח כספי מבוקר.
8
- 9 12. לחילופין טען המערער כי אף אם קיים לו חוב לחברה, המשיב נעדר סמכות לקבוע שבוצע קיזוז
10 חובות. קיזוז חובות הוא פעולה רצונית, ולא ניתן לקבוע שבוצע קיזוז שעה שהמערער והחברה
11 טוענים אחרת. עוד נטען כי טענת הקיזוז מציבה תנאי נוספת להכרה בהפסד ממימוש ערבות, אשר
12 מנוגד להלכת **זיסו גולדשטיין**. לבסוף, טען המערער כי בהליכי חדלות פירעון ניתן לקזז חובות
13 הדדיים שקיימים רק במועד הכניסה למצב של חדלות פירעון. בענייננו, החוב של החברה כלפי
14 המערער, כתוצאה ממימוש הערבות, נוצר רק לאחר הכניסה לחדלות פירעון ולכן ממילא לא ניתן
15 לקזז אותו כנגד חוב אחר על פי הדין הכללי. עמדת המשיב תיצור מצב של העדפת נושים אסורה בכך
16 שתאפשר למערער לקזז את חובו, טרם ששולם החוב לכל הנושים המובטחים של החברה.
17
- 18 13. מנגד, המשיב עמד בסיכומיו באריכות על החובה להגיש דוחות כספיים וחשיבותה של חובה זו.
19 לטענת המשיב, המערער לא הגיש דוח כספי ולכן לא ניתן להכיר בהפסד הנטען. לא הוצג למשיב כל
20 טעם סביר מדוע לא ניתן להגיש את הדוחות הכספיים ואין לראות במצוקה הכספית של החברה
21 טעם המצדיק את אי-הגשת דוחותיה. אין מתפקידו של המשיב או של בית המשפט לערוך את הדוח
22 הכספי של החברה לפי דפי בנק שהוגשו בהליך הערעור. בהיעדר דוח כספי מבוקר לא ניתן לדעת
23 בוודאות האם חובו של המערער גדל או קטן בשנים העוקבות לשנת 1999. המשיב מזכיר כי לאורך
24 כל הליך השומה וההליך המשפטי הוא התיר למערער להגיש את דוחותיה הכספיים של החברה.
25
- 26 14. המשיב מוסיף כי תיקון דוחות אינו הליך אוטומטי ואין להתיר את התיקון מבלי שהוגשו
27 האסמכתאות התומכות בתיקון, קרי דוחותיה הכספיים המבוקרים של החברה. זאת ועוד, החברה
28 במקרה דנא היא חברה משפחתית, וממילא לא ניתן לקלוט את הדוח של המערער מבלי שהוגשו
29 דוחותיה של החברה. בין חברה משפחתית לבין הנישום המייצג שוררים יחסים מיוחדים, ואין
30 לראות את הדרישה מהמערער שיגיש את דוחות החברה כהרמת מסך, כפי שמבקש המערער לטעון.
31
- 32 15. עוד טוען המשיב כי למערער לא נוצר כל הפסד הון. המערער משך כספים מהחברה מחד וכיסה
33 את חובות החברה מאידך, ולכן לא נוצר לו כל חיסרון כיס. חילוט הערבות מהווה הקטנת יתרת
34 החובה של המערער בספרי החברה ואינו יכול להיחשב כהפסד אצל המערער. מאחר שלא הוגשו
35 דוחותיה הכספיים של החברה לא הוכח למשיב כי אכן נסגר החוב של המערער ולכן אין מקום
36 להכיר בהפסד. יש לייחס את החוב של חברת האחות למערער, שכן מדובר בחברה שמוחזקת באופן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

1 בלעדי על ידי המערער. משיכות הכספים של חברת האחות הן באופן מהותי משיכות שנעשו על ידי
2 המערער. לכך יש להוסיף כי גם חברת האחות לא הגישה דוחות כספיים ולכן לא ניתן להתחקות
3 אחר הכספים שהוזרמו מהחברה לחברת האחות.

4
5 16. לבסוף, המשיב שולל את עמדת המערער כי חל איסור בדין על קיזוז החובות במקרה דנא.
6 ראשית, החברה לא נכנסה להליכי פירוק ולא ניתן לגביה צו כינוס. לפיכך, לא חל בעניינה של
7 החברה סעיף 74 לפקודת פשיטת הרגל (נוסח חדש), התש"ס-1980 והקיזוז הוא אפשרי מבחינה
8 משפטית. שנית, בכל מקרה בוצע קיזוז דה-פקטו – המערער פרע את חובות החברה, בעוד החברה
9 לא קיבלה חזרה את הכספים שהלוותה למערער ולחברת האחות.

דיון והכרעה

10
11
12 17. המשיב מבסס עמדתו המשפטית על שני אדנים. ראשית, טוען המשיב כי לא ניתן להכיר כלל
13 בהפסד הון עבור המערער שלא דיווח על הכנסתו. מבחינת המשיב, דיווחו של המערער על הפסד הון
14 אינו נחשב כלל כדיווח כל עוד לא הוגשו דוחותיה הכספיים המבוקרים של החברה. שנית, טוען
15 המשיב כי בנסיבות המקרה דנא ההפסד מחילוט הערבות קוזז כנגד חוב המערער לחברה ולכן לא
16 נוצר למערער כלל הפסד הון.

17
18 18. את טענתו הראשונה של המשיב איני מקבל. אין לומר במקרה זה כי המערער לא הגיש כלל
19 דיווח על הכנסתו. החברה היא אישיות משפטית נפרדת מן המערער, אפילו אם מדובר בחברה
20 משפחתית (וראו: ע"א 3319/04, ליאור שקלרש נ' פקיד שומה רמלה, מיסים כ/4 ה-54 (אוגוסט
21 2006)). החובה להגיש דוחות כספיים מבוקרים מוטלת על החברה ולא על המערער, ומשום כך אין
22 לייחס את מחדלי החברה אל המערער. אף המשיב במקרה זה קיבל את דיווח המערער על הכנסתו
23 וקבע שומה בהתאם לדיווח. רק משביקש המערער לתקן את הדיווח הועלתה הטענה כי לא הוגש על
24 ידי המערער כלל דוח. הכיצד יתכן כי לא ניתן לקבל את התיקון לדיווח מאחר שלא הוגשו הדוחות
25 הכספיים המבוקרים של החברה, אף להתעקש בכל זאת על השומה הראשונית שהוגשה גם היא
26 בהיעדר הדוחות הכספיים המבוקרים של החברה?

27
28 19. בטענתו השנייה טען המשיב כי המערער לא הרים את הנטל להוכיח שנוצר לו הפסד הון. בכך
29 קבע המשיב שתי קביעות: אין להכיר בהפסד הון עקב חילוט הערבות אם למערער יש חוב לחברה;
30 הדרך לסתור את טענת המשיב כי קיים חוב היא בהגשת דוחות כספיים מבוקרים של החברה.

31
32 20. בהלכת זיסו גולדשטיין קבע בית המשפט העליון כי במקרה של חילוט ערבות נכנס הערב, בעל
33 המניות, לנעלי הנושה לעניין חובה של החברה אליו. מאחר שהחברה אינה מסוגלת לפרוע את החוב
34 שהומחה לבעל המניות, הרי שנוצר לבעל המניות הפסד הון. ההכרה בהפסד הון בקונסטרוקציה זו
35 תלויה למעשה בכך שהחברה אכן לא פורעת את החוב כלפי בעל המניות. מכאן שאילו חולטה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

- 1 הערבות של בעל המניות, אך החברה הצליחה לפרוע את החוב לבעל המניות – אין להכיר בהפסד
2 הון. טענת המשיב בפשטות היא שהחברה שילמה את החוב למערער, בדרך של קיזוז חובות.
3
- 4 21. הצדק עם המשיב כי במקרה של קיזוז חובות לא נוצר לנישום הפסד הון כתוצאה מחילוט
5 הערבות. לא מדובר כאן בהצבת תנאי נוסף שלא נזכר בהלכת **זיסו גולדשטיין**, אלא ביישום ההלכה
6 בענייננו. על הטוען לחוב אבוד להראות כי אכן אבדו סיכויי גביית החוב. אין זה משנה אם החוב
7 ייגבה במזומן ממש או בדרך של קיזוז חובות. כל עוד המערער זכה לתמורה בגין חילוט הערבות,
8 בענייננו בדרך של קיזוז החוב שלו לחברה, הרי שלא נוצר לו כל חיסרון כיס ולא צמח לו הפסד הון.
9 במקרה של **זיסו גולדשטיין**, החברה נכנסה להליכי פירוק ולכן לא הייתה מחלוקת עובדתית כי
10 החברה לא תפרע חובה לבעל המניות שערבותו חולטה. אין זה המצב כאן ועל המערער להראות כי
11 החוב שלו אכן נעשה אבוד ולא נפרע בדרך של קיזוז חובות.
12
- 13 22. לטענת המערער המשיב יוצר קיזוז חובות יש מאין. קיזוז חובות הוא פעולה רצונית ויש להוכיח
14 כי הצדדים, החברה והמערער, ביקשו לקזז את החובות ההדדיים. איני מבין כך את טענת המשיב.
15 המשיב אינו מחייב את הצדדים לקזז את החובות אלא טוען כי בפועל בוצע הקיזוז. מרגע שפרע
16 המערער את חוב החברה לבנק, ובהיעדר נסיבות המצביעות על ההיפך, ביצעו הצדדים קיזוז חובות.
17 כך גם כללי החשבונאות המקובלים מורים ברגיל על הצגת יתרות בנטו, כלומר לאחר קיזוז החובות
18 ההדדיים בין הצדדים. קל וחומר כאשר מדובר בצדדים קשורים שמטבע הדברים מבצעים קיזוז
19 חובות אף מבלי שקיימת הסכמה כתובה ומסודרת. עצם קיומם של חובות הדדיים של צדדים
20 קשורים מצביע ברגיל על כך שכוונתם לקזז את החובות. המשיב קובע שומה על סמך המציאות ולא
21 יוצר מציאות חדשה. הנטל להוכיח שהמשיב שגה בהבנתו את הדברים, כרגיל בערעורי מס, הוא על
22 המערער.
23
- 24 23. כך גם איני מקבל את הטענה כי לא בוצע קיזוז חובות בשל חדלות הפירעון של החברה. ראשית,
25 העדים מטעם המערער – רו"ח יעקב קפלן, שליווה את החברה מטעם הבנק, ואודי פיינגולד, בנו של
26 המערער – העידו שניהם כי החברה לא נכנסה להליכי פירוק מעולם (ראו עמודים 9 ו-13 לפרוטוקול
27 הדיון מיום 28.2.2011). כפי שציין ב"כ המשיב, כלל לא ברור האם הייתה מניעה משפטית כלשהי
28 לבצע את קיזוז החובות הנטען. שנית, קיזוז החוב היא טענה עובדתית. ממש כשם שישנם נישומים
29 אשר מפיקים הכנסה מפעילות לא-חוקית, למרות האיסור המשפטי, כך יתכן גם כי יבוצע בפועל
30 קיזוז חובות במצב של חדלות פירעון חרף האיסור.
31
- 32 24. המשיב ייחס למערער את החוב של חברת האחות לחברה. נכון ליום 31.12.1999, על פי דוחותיה
33 הכספיים המבוקרים האחרונים של החברה, החוב של חברת האחות היה בסך 1,604,022 ₪ וחוב
34 המערער באופן אישי היה בסך 568,382 ₪. בסך הכל עמד חוב המערער לחברה על סך 2,172,404 ₪
35 באותו יום.
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

- 1 25. אני מסכים עם גישת המשיב כי יש לייחס למערער את חובות חברת האחות במקרה דנא.
2 המערער היה בעל השליטה בשתי החברות ובהיעדר ראיות לסתור יש להניח כי הכספים שהעבירה
3 החברה לידי חברת האחות זרמו בסופו של דבר לכיסו של המערער. לא הונחה תשתית ראיתית
4 להרים את נטל השכנוע שלא כך קרה.
5
- 6 26. המערער טען כי הכספים שהועברו שימשו לרכישת ופיתוח נכס המקרקעין בפארק ראם. דא
7 עקא כי המקרקעין נרכשו בשנת 1995 (הסכם הרכישה סומן כ- מש/6), בעוד לפי עדות הרכזת מטעם
8 המשיב החברה העבירה לחברת האחות סכומי כספים גבוהים משמעותית מעלות הנכס (פרוטוקול
9 דיון מיום 28.2.2011, עמוד 23), והעברות אלו בוצעו כולן במהלך שלוש השנים העוקבות למועד
10 רכישת הנכס (פרוטוקול דיון מיום 22.3.2011, עמוד 30). עדות זו לא נסתרה. הנחת המשיב כי
11 כספים שהועברו לחברת האחות לא שימשו לרכישת המקרקעין, שכן אלו כבר נרכשו בעבר ובסכום
12 נמוך יותר, אינה בלתי סבירה. חברת האחות מעולם לא הגישה דוחות כספיים למשיב ואין כל דרך
13 להתחקות אחר השימוש שנעשה בכספים שהועברו. לפיכך בדין ייחס המשיב את חוב חברת האחות
14 אל המערער.
15
- 16 27. התמונה המצטיירת מהדברים היא כי המערער חב לחברה חוב בסך יותר מ-2 מיליון ש"ח, נכון
17 ליום 31.12.1999 ומאז חדלה החברה להגיש דוחותיה הכספיים. בשנת 2003 ביקש המערער להכיר
18 לו בהפסד הון בסך כ-2.7 מיליון ש"ח, תוך שהוא טוען בפני המשיב ובפני בית משפט זה כי במהלך
19 שנים אלו הוא לא משך כספים נוספים מהחברה אלא דווקא סגר את יתרת החוב שלו. איני נכון
20 לקבל את טענות המערער.
21
- 22 28. חשיבות הגשת הדוח הכספי אינה יכולה להיות מוטלת בספק. שיטתנו מבוססת על דיווח אמת
23 של הנישום לרשויות המס על מצבו הכספי. הדוח הכספי הוא נקודת המוצא המתחילה את הליך
24 השומה כולו. כאשר קיימות ראיות ברורות לכך שהמערער חב חוב נכבד לחברה בעבר, בצדק
25 מתעקש המשיב על הגשת דוחות כספיים מבוקרים שיוכיחו כי החוב לא קוזז כנגד חילוט הערבות.
26
- 27 29. המערער הגיש לבית המשפט ולמשיב את דפי הבנק של החברה לשנים 2000 – 2007 במטרה
28 להוכיח את עמדתו כי לא משך כספים נוספים מן החברה. הוא העיד את רו"ח קפלן, אשר ליווה את
29 החברה מטעם הבנק החל משנת 1997 ועד אמצע שנת 2001, שטען כי בתקופה זו לא הייתה למערער
30 אפשרות למשוך כספים מן החברה. עוד טען המערער כי בתו מכרה את החנות שבבעלותה ותמורת
31 המכירה שימשה להפחתת חובו של המערער וכי חברת האחות מכרה את המקרקעין שבפארק ראם
32 וגם תמורה זו הועברה לחברה.
33
- 34 30. ראשית, באשר למקרקעין בפארק ראם שנמכרו בתמורה לסך של 974,814 ש"ח, איני מקבל את
35 עמדת המערער כי תמורה זו הפחיתה את יתרת החוב. לפי כתב התיקון לאגרת חוב (סומן כ- מש/7),
36 המקרקעין בפארק ראם שועבדו לטובת הבנק הן להבטחת חובות החברה והן להבטחת חובות חברת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

1 האחות. המערער לא הציג למשיב או לבית המשפט את דוחות חברת האחות, ולא ניתן לעמוד על
2 היקף החוב שלה לבנק. לפיכך לא ניתן לקבוע האם תמורת המכירה שימשה לסילוק החוב של חברת
3 האחות או סילוק חוב שתי החברות.

4
5 31. גם את יתר טענות המערער לא ניתן לקבל לטעמי. לא ניתן ללמוד מדפי הבנק האם חובו של
6 המערער לא הוגדל בדרך אחרת, כדוגמת העברת יתרות לקוחות שבספרי החברה לזכותו של
7 המערער או העברת הרכוש הקבוע או המלאי של החברה לחזקת המערער. אף לא ניתן לדעת האם
8 בידי החברה חשבונות בנק נוספים מלבד אלו שדפי הבנק בגינם הוגשו לבית המשפט. לא ניתן לדעת
9 האם בתו של המערער קיבלה שירותים או גמול אחר כלשהו מהחברה בגין מכירת החנות או האם
10 באמת תמורת המכירה שימשה להפחתת יתרת החוב של המערער. לא ניתן לדעת האם יתרת החוב
11 של המערער ושל חברת האחות נשאו ריבית והוגדלו לאורך השנים (כמקובל בשוק לנוכח הוראות
12 סעיפים 3(ט) ו-3(י) לפקודה הקובעות בפועל "ריבית סטטוטורית" להלוואות בין צדדים קשורים).
13 לא ניתן לדעת בוודאות האם השיקים ששולמו מהחברה עוד בתקופת פעילותה עד אמצע שנת 2001
14 לא שולמו לצדדים קשורים או לחברות אחרות שבעלות המערער.

15
16 32. המשיב ובית המשפט לא יכולים לשמש תחליף לרואה חשבון מבקר. לא ניתן לקבל תמונה מלאה
17 של מצב החברה ושל התפתחות יתרת החוב מבלי שקיים רישום חשבונאי מסודר. בייחוד נכון הדבר
18 בענייננו כאשר המערער חב יותר מ-2 מיליון ש"ח לחברה בסוף שנת 1999, ולכן קיים יסוד סביר
19 להאמין כי קיים חוב משמעותי של המערער לחברה. במצב זה איני רואה כיצד יכול המערער להרים
20 את נטל ההוכחה מבלי שהוגשו דוחות כספיים מבוקרים של החברה.

21
22 33. טענת המערער כאן הייתה שלא ניתן להגיש דוח כספי מבוקר, לנוכח מצב חדלות הפירעון בפועל
23 של החברה. מצוקה כספית אינה מהווה בדרך כלל טעם סביר לאי-הגשת דוח. כל נישום צריך לדעת
24 שבפתיחת עסק יחולו עליו, מטבע הדברים, עלויות בגין ציות לחוקי המס. כשם שעסק במצוקה אינו
25 יכול שלא לשלם שכר לעובדיו, כך גם לא ניתן להימנע מהמחויבות לדווח על הכנסה באופן מסודר
26 לרשויות המס. האם יתכן כי מצוקה כספית מנעה הגשת דוחות, כאשר עסקינן בשומה להפסד הון
27 בסך כ- 2.7 מיליון ש"ח שניתן לקיזוז כנגד רווח הון? עצם הטענה נשמעת מופרכת ולא ניתן להסכין
28 לה. העובדה שהמערער לא הציג דוחות כספיים מבוקרים של החברה, למרות שהמשיב אף הסכים
29 להגשתם באיחור לאורך כל הליכי השומה וההתדיינות המשפטית, פועלת לרעת המערער ומהווה
30 ראיה חזקה לכך שיתרת החוב שלו לחברה כנראה עודנה קיימת נכון לשנת 2003.

אחרית דבר

31
32 הערעור נדחה. המערער יישא בהוצאות המשיב ובכלל זה שכר טרחת עורך דין בסכום כולל של
33 44,000 ₪.

34
35 ניתן היום, י"ט אלול תשע"ג, 25 אוגוסט 2013, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 1150-07 פיינגולד משה נ' פקיד שומה תל אביב 3

עו אלוטוביה

מגן אלטוביה, שופט

1
2